

ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА — це свято і Світлана Науменко, однієї з тих, хто має почесну професію. Після закінчення середньої школи прийшла дівчина на будівництво Кременчуцької ГЕС і тут здобула спеціальність гідроелектромонтажниця. Зараз вона — одна з кращих виробничниць будови.
На знімку: Світлана НАУМЕНКО. Фото Г. ЧОБИТКА.

ШИРИТИ РУХ РОЗВІДНИКІВ МАЙБУТНЬОГО

СВІТЛА і велична картина трудових буднів радянського народу, який йде назустріч ХХІІ з'їзду КПРС. Всі наші діла, помисли, найзаповітніші прагнення спрямовані тепер до єдиної мети: трудитися ще краще, зустріти з'їзд рідної партії новими зверненнями на всіх ділянках комуністичного будівництва.

В знаменні дні, коли опублікований документ всесвітньо-історичного значення — проект Програми КПРС, — патріотичний рух за комуністичну працю стає ще більш масовим, ще більше зростає роль комсомольських організацій у цьому русі. Змагання за почесне звання безперервно розвивається, шириться: від ударників і бригад — до дільниць, цехів, підприємств комуністичної праці. Це вимагає великої гнучкості і конкретності в керівництві змаганнями, дійовіших і оперативніших форм подання допомоги славним розвідникам майбутнього, всім учасникам всенародного руху.

НЕ ГНАТИСЯ за окремими рекордами, а, підтягуючи відстаючих до рівня передових, добиватися загального піднесення — ось на що повинна бути спрямована енергія організаторів змагання. Саме так поставлена справа на Байдаківській брикетній фабриці, колектив якої тепер бореться за звання підприємства комуністичної праці. Тут уже дві комсомольсько-молодіжні зміни, яким присвоєно почесне звання. Одна з них, очолювана зміною інженером І. Г. Лещенком, здобула його першою в м. Олександрії ще півтора року тому.

Характерно, що на цьому передовому підприємстві, яке з місяця в місяць дає понадпланову продукцію, не створюють якихось особливих, «тепліших» умов для окремих виробничників чи бригад. Зате досвід новаторів, передовиків виробництва швидко стає надбанням всього колективу, і відстаючі підтягуються до рівня передових. Головне ж, звичайно, в тому, що брикетники, взявши підвищені зобов'язання на третій рік семирічки, послідовно йдуть по шляху технічного прогресу, максимально механізують і автоматизують виробничі процеси. І в цьому немала заслуга комсомольської організації фабрики.

ВЕЛИКОГО поширення дістав рух за комуністичну працю на Кіровоградському заводі «Червона зірка». Високого звання удостоєні колективи Альбіни Кравцової, Володимира Костенка, Лариси Ткалич та інші, які вже видають продукцію в рахунок четвертого року семирічки. Нині колектив заводу бореться за звання підприємства комуністичної праці.

Все ж не всюди приділяється належна увага змаганням за звання ударників і колективів комуністичної праці. Зокрема, це стосується управління житлового будівництва Кременчуггесбуду. Тут рух за комуністичну працю ще не дістав належної масовості. Не всі учасники змагання мають однаково хороші умови для виконання взятих зобов'язань.

Керівництво змаганням за комуністичний труд не може і не повинно обмежуватися і замикатися в рамках виробничих справ. Розвідники майбутнього прагнуть не тільки відмінно трудитися, але й жити по-комуністичному, наполегливо вчитися, сьогодні виробляти в собі риси людини майбутнього, людини комуністичного суспільства.

ПОЛІПШИТИ керівництво змаганням за комуністичну працю, завжди і в усьому подавати допомогу славним розвідникам майбутнього, ширити і розвивати цей великий патріотичний рух — найперший обов'язок комсомольських організацій.

Мітинг радянсько-румунської дружби у Великому Кремлівському палаці

Великий Кремлівський палац. 11 серпня сюди, в зал засідань Верховної Ради СРСР на мітинг радянсько-румунської дружби зібрався робітники, інженери і службовці фабрик, заводів, установ столиці, трудівники підмосковних полів, будівельники, діячі науки і культури, письменники, представники Збройних Сил СРСР, члени Товариства радянсько-румунської дружби.

Бурхливими, тривалими оплесками зустрічають присутні появу в президії глави румунської партійно-урядової делегації першого секретаря ЦК Румунської робітничої партії, голови Державної Ради РНР Георге Георгіу-Деж, члена Політбюро ЦК РРП, голови Ради міністрів, заступника голови Державної ради Румунської Народної Республіки Йона Георге Маурера, Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова, товаришів Л. І. Брежнєва, М. Г. Ігнатова, Ф. Р. Козлова, А. І. Мікояна, Н. А. Мухітдінова, Д. С. Полянського, М. А. Суслєва, Г. І. Воронова, членів партійно-урядової делегації РНР.

Мітинг відкрив перший секретар Московського міського комітету КПРС П. Н. Дьомичев. Потім виступили голова правління Товариства радянсько-румунської дружби міністр освіти РРФСР Є. І. Афанасєнко, старший вальцовальник заводу «Серп і молот» ударник комуністичної праці Н. М. Митюшин, робітниця радгоспу імені В. І. Леніна З. Д. Хрячкова, ткаля

комбінату «Трехгорная мануфактура» Є. Н. Євдокімова. Вони сердечно вітали партійно-урядову делегацію Румунської Народної Республіки.

Бурхливими, тривалими оплесками зустріли учасники мітингу Першого секретаря Центрального Комітету КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова, який виступив з великою промовою. Він говорив про дружбу радянського і румунського народів, про видатні успіхи, яких досягли трудящі народної Румунії. Велику частину промови було присвячено питанням зовнішньої політики. Товариш М. С. Хрущов знову заявив, що Радянський Союз готовий змагатися з капіталістичними країнами в умовах миру, без погрози війною, без зради війни. Ми пропонуємо сісти за стіл переговорів, підкреслив він, і, не розпалюючи пристрастей, спокійно, по-діловому обговорити, що треба зробити для того, щоб на ниві, яка залишилася в спадщину від минулої війни, не зійшло насіння нових конфліктів. М. С. Хрущов висловив подяку від Центрального Комітету Комуністичної партії і Ради Міністрів усім робітникам, технікам, інженерам, вченим, службовцям Радянської країни за правильне розуміння і підтримку уряду.

У залі знову лунають бурхливі, тривалі оплески, коли головуючий надає слово главі партійно-урядової делегації Румунської Народної Республіки — першому секретареві ЦК Румунської робітничої партії, голові

Державної ради РНР Георге Георгіу-Деж.

Товариш Георге Георгіу-Деж, який передав радянським людям палкий братерський привіт румунського народу, говорить, що перебування делегації в Радянському Союзі вилось у справжнє свято румунорадянської дружби.

Мітинг закінчено. Він був новою яскравою демонстрацією братньої єдності і співробітництва між народами Радянського Союзу і Румунської Народної Республіки.

Учасники мітингу палко вітали партійно-урядову делегацію РНР на чолі з товаришем Георге Георгіу-Деж і в її особі славний румунський народ, який пліч-о-пліч з усіма народами країни могутнього соціалістичного табору впевнено йде по шляху будівництва нового життя.

(ТАРС).

Огляд керівниками партії і уряду спорудження Будинку з'їздів у Кремлі

10 серпня ц. р. товариші Л. І. Брежнєв, М. Г. Ігнатів, Ф. Р. Козлов, А. І. Мікоян, Н. А. Мухітдінов, Д. С. Полянський, М. А. Суслєв, М. С. Хрущов і Г. І. Воронов ознайомилися з ходом спорудження Будинку з'їздів у Кремлі.

Спорудження Будинку з'їздів у Кремлі закінчується найближчим часом. В ньому прохідниме ХХІІ з'їзд КПРС. Цей будинок розрахований на 6.000 місць для глядачів і призначений для проведення різних масових заходів.

Керівники партії і уряду були з великою теплотою зустрінуті колективом будівельників.

Товариш М. С. Хрущов зробив ряд зауважень, висловив побажання щодо ходу будівництва, сердечно розмовляв з робітниками.

Перевіряємо виконання комсомольських зобов'язань

Чим стурбовані новогригорівські доярки

ДОЩ не вщухав. — От лихо, — бідкалася молода дівчина, відгортаючи багно від ясел. — Як же тут корів доїти? — І коли вже підлогу настелять? — підтримала її подруга.

Такі ж нарікання чулися і від інших. Та ось чийсь здвиганий голос сповістив:

— Дівчата, корів гонять! Із-за пагорку показалася худоба. Угледівши ясла, тварини прожогом біжать до них.

— Отак і господарюємо, — пояснює завідувачий фермою т. Булавенко. — Пасти корів ніде, товчуться вони щодня на яру, а на ферму приженуть — теж не завжди корми бувають...

Можливо, в колгоспі «Заповіт Леніна» нічим годувати худобу? Ні, посівів кукурудзи вистачає, горох також є. Та кукурудзу косять лише однією косаркою, причому для ферм, розташованих у різних селах. Тому й виходить: якщо в Новогригорівці перебіють з кормами не знають, то в Новогригорівку часто привозять пашу аж перед кінцем доїння. Вийти з такого становища можна було б, пустивши в роботу силосозбиральний

комбайн і автомашину. Годі б корми доставлялися своєчасно на всі ферми. Та керівники артілі навіть слухати про це не хочуть. Голова правління т. Назаренко прямо заявив: «Беріть коси та вручну косять».

Раніше на фермі був трактор, призначений спеціально для заготівлі кормів. Але з початком жнив машину перевели на збирання, а худоба залишилася фактично без кормів. Замість 18 тонн сюди щодня привозять лише 7 тонн. Ранками ясла взагалі пусті. Всього декілька днів, як тваринам стали давати пійло.

При такій «годовлі» годі й думати про виконання річних зобов'язань. На кінець липня по фермі в середньому на корову надоєно трохи більше 1.100 кілограмів молока.

...Колектив тваринників цієї ферми не малий — 22 доярки працюють тут. 15 із них — молоді. І серед них — жодної послідовниці Марії Савченко.

— Куди нам до Марії Харитонівни! — безнадійно говорить Ніна Черненко. — Мало того, що годівля по-

гана, та ще й усе вручну робимо...

Так, про механізацію в артілі не дуже-то дбають. Правда, закупили доїльні апарати, але пересувну установку не обладнали. І як доїли дівчата корів вручну, так і доять.

Не турбуються керівники колгоспу і про відтворення стада. Більшість із 200 теляток у минулому році залишилась яловою. Саме тому Ніна Доценко з початку року надоїла лише по 900 кілограмів молока на корову, а Марія Кобець і того менше — близько 800 кг.

Не числиться в передовиках й інша молодь. Всього близько 1.250 літрів молока на корову має Тамара Драгун, річне зобов'язання у якій 2.700 літрів. Такі ж юкзаники і у Валі Щербини.

Колектив ферми бореться за звання комуністичного. Але, що то за боротьба, коли дівчата не знають навіть, з ким змагаються? Та й взагалі змагання тут існує формально.

Давно вже тваринники не бачили в себе агітаторів. Стінна газета теж не виходить.

Ще зовсім недавно ферма № 1 була комсомольсько-

Прес-конференція присвячена польотів Германа Титова

МОСКВА, 11 серпня. (ТАРС). Сьогодні об 11 годині 30 хвилин в актовому залі Московського державного університету імені М. В. Ломоносова відкривалась прес-конференція радянських та іноземних журналістів, присвячена успішному польоту другого космічного корабля з людиною на борту.

Прес-конференцію вступним словом відкрив президент Академії наук СРСР академік М. В. Келдіш. Потім виступили льотчик-космонавт СРСР Герой Радянського Союзу Г. С. Титов, професор В. І. Язловський, академік В. О. Котельников та інші.

Наприкінці прес-конференції вчені і космонавт відповіли на запитання журналістів.

Підписання радянсько-румунської комюніе

МОСКВА, 11. (ТАРС). Сьогодні у Великому Кремлівському палаці відбулося підписання комюніе про перебування в Радянському Союзі з візитом дружби партійно-урядової делегації Румунської Народної Республіки.

Комюніе підписали Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і Перший секретар ЦК Румунської робітничої партії, голова Державної ради Румунської народної Республіки Георге Георгіу-Деж.

(ТАРС).

Колгосп «Заповіт Леніна» Хмельницького району.

Л. БАБИЧ.

РАНИШЕ, років два тому, слабо була поставлена комсомольська робота у первинній організації бригади № 2 колгоспу ім. Сталіна. А відтоді, як шість членів організації обрали своїм ватажком тракториста Миколу Ковалюка, справи пішли далеко краще.

Завзятий у роботі, Микола добивався цього і від своїх товаришів, дбав про їх культурний відпочинок, про навчання. Згодом ще 13 трактористів, тваринників, рілників села Мар'явки влилися в комсомольську сім'ю.

Тепер бригадна організація налічує 19 членів ВЛКСМ. А це вже велика сила, бойовий колектив. І що це саме так, свідчать хороші трудові будні комсомолі. Юнаки і дівчата, відгукнувшись на заклик правління артілі, подали допомогу кукурудзоводам у догляді за посівами.

Виконуючи свою основну роботу, комсомольці Алік Кучерявенко і Петро Ковалюк пропали також по 2,5 гектара кукурудзи. Активну участь беруть мо-

лоді колгоспники і в збірних роботах. На косовищі і обмолоті, на скиртуванні соломки попереду йдуть комсомольці. А агрегат їх ватажка — Миколи Ковалюка за день обмолочує клібні валки з 12—15 гектарів.

На засіданні комітету чи зборах комсомольської організації колгоспу бригадна організація ніколи не фігурувала як відстаюча. Більшість юнаків і дівчат навчається у вечірній середній школі, всі передплачують по 2—3 газети.

Полюбили тут і спорт. Зараз, коли робота закінчується пізно, все одно молодець буває на волейбольному майданчику. Тренуються, щоб стати чемпіонами колгоспу, а то й району.

Цікавим, повнокровним життям живуть комсомольці села Мар'явки. І в цьому велика заслуга М. Ковалюка. Тож днями комсомольці на звітні виборних зборах одностайно знов проголосували за свого вожака — тракториста Миколу Ковалюка.

В. КОПЕЙКІН,
наш позаштатний кореспондент.
Добровеличківський район.

Принципово, по-діловому

НАШІ дні осяяні величчю грандіозних подій, які мимоволі примушують з новою, вищою міркою підійти до власного життя, у кожному вінчику бути комуністичному принципам.

Відчувається, що в умовах саме такого настрою молоді проходять звітні виборні збори в первинних комсомольських організаціях заводу «Червона зірка».

Збори відбулися вже у більшості цехів. Справедливо критикували комсомольці роботу бюро четвертого механоскладального цеху.

Великі претензії були висловлені на адресу комсомольських бюро ковальсько-пресового та метизного цехів, які у другому кварталі 1961 року гальмували ритмічну роботу всього заводу. Комсомольські бюро цих цехів недостатньо керували соціалістичним змаганням молоді, не доводили до кінця своїх починань. Так, комсомольська організація ковальсько-пресового цеху, яка виступала ініціатором дострокового випуску мільйонної сівалки, не виконала своїх зобов'язань.

Протягом звітного періоду погано була поставлена робота у комсомольських групах інструментального цеху. Секретар цехового бюро Леонід Барман мало уваги приділяв навчально-комсомольському активу. Серйозні претензії і по-

бажання на зборах висловлюються на адресу заводського комітету комсомолу. Всі упущення в роботі, які мали місце, зводяться до недостатньої допомоги комсомольським бюро цехів, нерегулярного скликання семінарів агітаторів, відсутності школи комсомольського активу.

Дуже серйозно підходять у цьому році заводські комсомольці до виборів своїх керівних органів.

М. МАЛСТА,
секретар завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

ДАВНЯ ДРУЖБА

КОЛИ у колгоспників артілі імені Свердлова Компаніївського району настали гарячі дні польових робіт, приїхали до них міські шефи — робітники Кіровоградського агрегатного заводу. Спільними зусиллями було зроблено пропонування кукурудзи й буряків, і тепер посіви обіцяють високі врожаї.

Завжди вчасно приходять на допомогу своїм колгоспним друзям робітники цього підприємства. Найчастіше масові виїзди у підшефний колгосп організує молоді. Комсомольці з комуністичних бригад М. Береста, Л. Гольдштейна, А. Рабіновича тут знають, як давніх, хороших друзів.

Дружба заводу з колгоспом має свої традиції. Деякі роки триває це шефство. Робітничка молодь приїздить з концертами художньої самодіяльності, допомагає в роботі. В цьому році ми виготовили для колгоспу циркулярну пилку, укомплектували газозварювальний апарат, передали в колгоспу майстерню зеконденені в заводських цехах інструменти. Заводські електрики виготовили й передали колгоспу акумулятор. Ентузіазмом цього хорошого починання був секретар комсомольського бюро відділу головного механіка Є. Селюнін.

Знайшли для себе корисну справу і електрики бригади Л. Сегала — вони потурбувалися про сільських малюків, виготовивши меблі для дитячих ясел.

Зараз у заводських комсомольців нові плани допомогти підшефним. Будемо до кінця доводити справу: якщо допомагали вирощувати колгоспу качанисту, то допоможемо й зібрати та зберегти її. Ми розпочали також будівництво у колгоспі двох кукурудзосховищ.

О. ЛАДАН,
заступник секретаря комітету комсомолу агрегатного заводу.

Комсомольські гектари ЧИСТІ

МИЛЮТЬ око темнозелені масиви кукурудзи в сільгоспартілі імені Чапаєва Знам'янського району. Це — справа рук невтомних хліборобів, які вирішили багатим врожаєм порадувати наступні з'їзди КПРС та КП України.

Двічі, в обох напрямках, провели міжрядне спускування та підживлення рослин механізатори Леонід Муленко, Павло Гора, Василь Митюк. На 160—170 процентів виконували трактористи свої змінні норми, дотримуючись бездоганної якості роботи.

Чимало потрудилась і комсомольсько-молодіжна ланка Єлизавети Ревенко. Адже рубіж визначили точний: по 50 центнерів зерна одержати на круг на кожному з 150 гектарів. З самої весни і тепер молоді кукурудзоводи не залишають без догляду свою плантацію. Слушали, звільнили від бур'янів кожне гніздо, повністю пропасникували качанисту. Урожай обіцяє бути хороним — своє зобов'язання дівчата виконують!

Л. ІВАНОВА,
Знам'янський район.

**Завтра В БЕСІДІ З НАШИМ
кореспондентом
НАШОГО МІСТА**

МІСТО будується... Станьте біля розчищеного вікна своєї нової квартири у багатоповерховому будинку й погляньте навкруги: поряд, по-сусідству, зводяться стіни нової будівлі, і ген, вдаліні, маячать стріли баштових кранів. На місці недавніх пустирів виростають будинки, вони вишикуються у вулиці, квартали. І не лише той, хто тривалий час не був у Кіровограді, але й ті, що живуть у ньому безвизно, кажуть:

— Як змінилося, як виросло наше місто!

Читачам газети, напевно, цікаво дізнатися про хід будівництва і оновлення міста. Напередодні Дня будівельника ми завітали до начальника обласного відділу у справах будівництва і архітектури **ВІКТОРА ТИМОФІЙОВИЧА АНІСІМОВА** і поставили йому кілька запитань.

— РОЗКАЖІТЬ, БУДЕ ЛАСКА, ЯКІ НОВОБУДОВИ З'ЯВИЛИСЯ У МІСТІ ЗА ОСТАННІЙ ЧАС.

— Це буде дуже довгий перелік. Давайте зупинитися на тих об'єктах, які зведені з початку семірічки, тобто за останні два роки.

Трудящі обласного центру за цей час одержали 48 тисяч квадратних метрів житлової площі. Якщо розшифрувати цю цифру, то це — десятки будинків нового типового планування в усіх кінцях міста. Перш за все, це великий житловий масив в районі колишньої Кінної площі — проспект Сталіна. Буквально на очах росли його багатоповерхові будинки, проспект асфальтувався, озеленювався. І все ж не віриться, що не так давно тут не було й натягу на цю чудову магістраль.

Здано в експлуатацію ряд будівель, у яких розмістилися культурно-побутові і навчальні заклади: кінотеатр «Мир», клуб на 500 місць заводу «Червона зірка» на Новомихолодівці, триповерховий будинок комбінату побутового обслуговування у центрі міста, дві школи-інтернати, крамниці, лікарні, дитячі садки і ясла.

— А ШО СПОРУДЖУЄТЬСЯ ЗАРАЗ?

— У наших будівельників тепер дуже багато об'єктів. Лише житлової площі в цьому році буде здано 30 тисяч квадратних метрів. Новий житловий масив виростає в районі Рівнянського КП. Тут зводяться багатоквартирні будинки, нижні поверхи яких при-

значені під магазини, аптеки, їдальні.

Багато новобудов скоро буде завершено по центральній магістралі міста — вулиці Карла Маркса. Неподалік від кінотеатра «Мир» скоро виростає новий широкоекранний кінотеатр на 800 місць. Автор проекту — архітектор Лідія Федорівна Крейтор запропонувала хорошу архітектурну композицію. Красивий зовні, кінотеатр матиме затішні зали, просторі фойє.

Нижче, на площі імені Кірова, закінчується спорудження готелю на 220 місць. До послуг приїжджих будуть кімнати, окремі люкси, ресторан, перукарня, кіоски.

Напроти готелю — магазин «Дитячий світ». Його двері вже незабаром відчиняться перед найменшими кіровоградськими покупцями. Далі, поблизу кінотеатру «Сиванець», зводиться новий п'ятиповерховий універмаг. Якщо продовжимо нашу подорож по вулиці аж до Рівнянського КП, то побачимо, як ростуть стіни нового приміщення обласної друкарні, а на розвилці доріг на Рівне та Малу Виску наближається до кінця будівництво нового автовокзалу.

Протягом наступного року, — продовжує тов. Анісімов, — житловий масив міста зросте ще на 15 тисяч квадратних метрів. У місті з'явиться цілий ряд нових дитячих закладів, в тому числі ще одна середня школа-інтернат, /новий корпус обласної лікарні, а також корпуси підприємств у промисловому районі міста.

— ТЕПЕР КІРОВОГРАДСЬЦЯМ, НАПЕВНЕ, ЦІКАВО: ЯКИМ ВХОДИТИМЕ

В КОМУНІЗМ ЇХ РІДНЕ МІСТО, ЯКИМ БУДЕ ЙОГО НОВЕ ОБЛИЧЧЯ?

— Це неважко уявити. Не треба навіть фантазувати, бо вже існують конкретні плани.

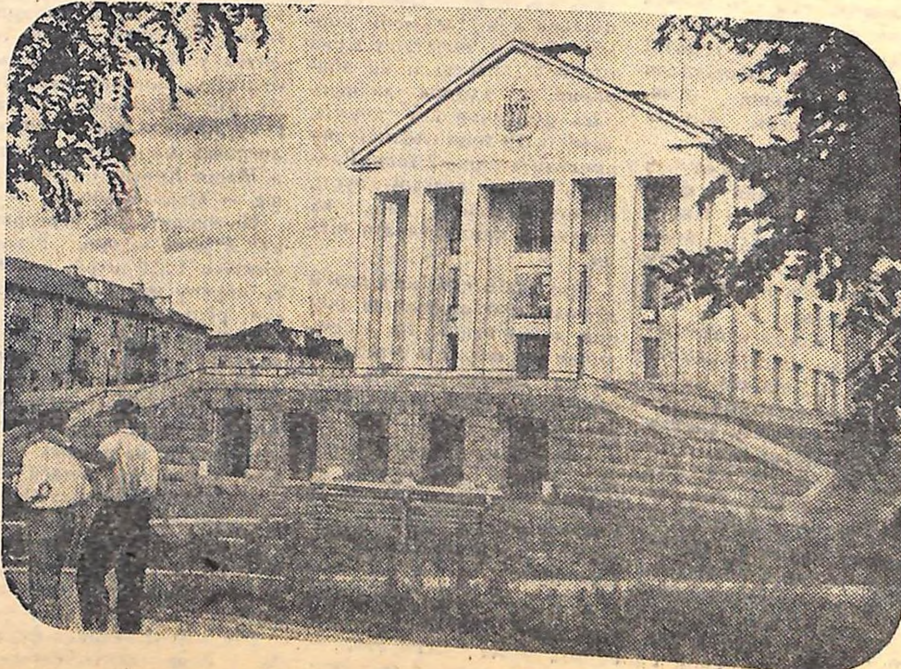
Крім усіх видів будівництва, велику увагу буде приділено благоустрою. Ми не декілька років, і всі вулиці Кіровограда вкриваються асфальтом, а обочини зашумити зелені нових насаджень. Інгул стане повноводним — незабаром розпочнуться роботи по його розчищенню. Вдовж тієї частини ріки, що проходить через місто, витягнуться рівні красиві набережні, бульвари, а там, де кінчається вулиця Жовтєвої Революції, через річку буде перекинито міст, який зв'язуватиме цю вулицю з новим мікрорайоном.

За роки семірічки буде прокладено потужний водопровід від Кременчуцького моря, завдяки чому місто одержуватиме щодоби 45 тисяч кубометрів води. А одержання струму з Кременчуцької ГЕС дасть змогу використати потужні котельні нашої КРЕС для центрального опалення житлових масивів.

Таким чином, і по благоустрою, і по архітектурній формі Кіровоград перетвориться у велике місто сучасного типу. Особливо увага вже зараз починає приділятися малим архітектурним формам, тобто оформленню вітрин, кламат, світильників, кіосків і т. п. Основна наша мета — внести в побут людей красу, витонченість. Адже при комунізмі почуття прекрасного у нас ще більш розвинеться. Отже, наші смакам повинні відповідати і нові, комуністичні обличчя наших міст.

ВСТАЄ РИШТУВАННЯ БУДОВ

Бригаді мулярів Кіровоградського будівельного управління № 1, яку очолює Микола Осип, присвячую

Хай вітер холодний свище,
Хай мряка шугає знов —
Все вище до неба й вище
Встають риштування будов.
А ген потяглись без краю
Квартали нові в імлі,
Там сонячно вікна сяють,
Там чути дитячий сміх.
Там хлопці не знали втоми,
Хоч піт і кропив чоло,
Хоч пізно вертали додому,
Хоч гірше не раз було.
Та дружбу міцну в бригаді
Підтримував кельми звук,
Між квітами Кіровограда
Здіймалось творіння рук.
Здається, до сонця самого
Громаддя цеглин тялось,
Щоб глянуть на поле

Збудуєм об'єкт, Микола,
Буде святковий день!
Буде гонак, як ніколи,
І ціле море пісень!
А він посміхнувся щиро,
Очі заграли, як май:
— Закінчим останню

квартиру.
Поїдемо в інший край...
Десь у районі будем
Зводити новий інтернат...
І легко зітхнули груди,
І кельми заграли в лад,
Хай вітер холодний свище,
Хай мряка шугає знов —
Все вище до неба й вище
Встає риштування будов.
У вікнах — привітний

розлоге,
Що хлібом рясним налилось,
Тут жарти в пилу, в бетоні,
В поаній робочій красі,
В хлопців ширеткі долоні,
Обвітрені лиця у всілі

проше.
І сонце таке молоде,
А осінь, багата осінь,
Сюди дівчору приведе.
Валерій ЮР'ЄВ
м. Кіровоград.

ВИСОКИЙ урожай фруктів і овочів збирають робітники п'ятого відділку Кіровоградського приміського радгоспу «Зоря». Вони у два рази перевиконали свої зобов'язання по збору агрусу, полуниць. Зараз у радгоспі йде збір яблук, абрикос, помідорів і огірків. На знімку: член молодіжної ланки Надії Бондарєвої Зіна ЯЦИНА.

КНИГИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

„ЛИБОНЬ НЕ ПІЗНАЄТЬ? ЦЕ Ж Я — СМІХ“

НА книжкових полицях з'явилася ще одне видання з творчого доробку нашого письменника-земляка. До нової збірки Юрія Мокрієва «Сто колючок в боки» (*), яка вигідно відрізняється і гострим дотепним словом, і винахідливо знайденою ситуацією, ввійшли кращі гуморески, написані автором протягом останніх двадцяти років, та нові, надруковані вперше.

В минулому році, напередодні Декади української літератури і мистецтва в Москві, Ю. Мокрієв написав невдалий твір у формі привітання. Гумореска «До громадян усіх, що шанують сміх» відкрила тоді колективну книгу відомих українських письменників «Сміється на здоров'я». Цього разу автор пропонує її читачам у своїй ювілейній збірці: «Здрастуйте, мої любі! Либонь, не пізнаєте? Це ж я — Сміх. Еге, отой самий невмирущий Сміх, який ще за часів київського князя Володимир підкидав гусярам різні дотепи у пісні, звеселяв багатирів землі нашої...»

У кожному рядковій гуморесці Ю. Мокрієва іскриться добродушне слово сміху, а якщо це потрібно, — воно переходить в гнівну іронію чи ідку сатиру. Таке ми спостерігаємо в оповіданні «Галушка і Магомет» і в гуморесці «Пилосос і Молокосос». Сюжет останньої нескладний і, як кажуть, нехитрий. Мова йдеться про «Гошку, довготелесого хлопця з дев'ятого номера». Закінчив він десять класів і відсидається дома на материних харчах. Щоб розвеселити себе, він займається тим, що ловить в кімнаті пилососом мухи.

Гошка, з легкої руки автора, не попадає в незвичайні ситуації, як це буває в гумористичних оповіданнях. Проте здоровий, іскрометний сміх, яскраво виражене спрямування думки розкриває перед читачем безкрилу, біду душу ледякуватого маминного сінка. Автор іронізує не лише над Гошкою — «гультьєм» і «телепнем», а й над Феліцією Марківною, яка так ретельно оберігає сина від життєвської суети: «Хай бавиться дитя. Ще зазнає в житті всього».

Молоді трутні-«молокососи» «Гошки», якщо їх не поставити на вірний шлях, нерідко стають шахраями, кар'єристами. Льока, герой однойменного оповідання, «не хотів учитися, бо вважав, що наука сушить мозок і робить людину передчасно лисою».

У гострій, дотепній формі Ю. Мокрієв викриває ті порочні явища, які ще мають місце в нашому житті. Своє кредо письменника-гумориста Юрій Мокрієв визначив в мініатюрі «До громадян усіх, що шанують сміх»: «Отже, смійтесь, мої друзі, мої любі читачі! Хай наш дошкульний сміх коле очі всім, хто заважає нам жити і семирічки творити». А сміх Ю. Мокрієва справді дошкульний. І не можна не погодитися, коли в гуморесці «Тернистий шлях» автор оповідає пише: «Отже, до свого шістдесятиріччя приходжу з думкою, що і я недаром їм гумористичний хліб, що і я приношу якусь користь суспільству».

О. СЕРГІЄНКО.

*) Ю. Мокрієв, «Сто колючок в боки». Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь», Київ, 1961 р.

ПІДРОСТАЄ РОБОТЯЩА З М І Н А

ЗАВЖДИ в цю пору в сільгоспартілі імені Кірова особливо відчувають нестачу робочих рук.

Куди ж там сидіти без діла покровським школярам! Кожного літа вони знаходять собі заняття у рідному колгоспі.

— Дуже нас такі учні виручають! — визнає секретар парторганізації О. П. Писарев. — Поїдемо зараз до них. Хороша зміна підрастає, роботяща. Та що там говорити! Краще самі познайомтеся з ними, щоб переконатися в цьому.

Ну, що ж, будьмо знайомі!

Господарі току

ЗВИЧАЙНО, саме тут, на току другої бригади, облюбували собі місце Валя Ніколенко, Люба Підлинєва, Ганна Товкач і Надійка Чернишова. Дівчатка швидко нагрібають на стрічку транспортера золотисту пшеницю. Рухається стрічка — і сиплется потік у кузов автомашини. І повезе вона наліті степовим сонцем зерна на приймальні пункти.

— Дівчата, куди висипати? — чується з другого кінця току. Це гукає дев'ятикласник Микола Ларіонов до вагарів Валі Ніколенко і Наді Черниш. Хлопець тільки повернувся на машині від комбайна і виглядає з кузова, махаючи кашкетом. Вже дев'ята ходка! А за день по 20—30 рейсів встигає зробити.

На багатьох відповідальних роботах на току зайняті школяри. Ось дев'ятикласник Микола Небесний. Юнак добре розуміється в техніці, і йому довірили бути мотористом біля віялки і відвантажувача.

Знову з'являється машина з зерном. Це повернувся семикласник Слава Соловйов і Анатолій Ларіонов. Хлопці хочуть будь-що завоювати сьогодні першість. Засмагли, обласкани вітром і сонцем, якісь особливо красиві і сильні вони сьогодні. Все горить у них під руками. І навіть наймолодший помічник, п'ятикласник Мишко Мироненко, прагне в усьому наслідувати старших.

Добре трудяться школяри. Та хіба вперше показують вони своє старання?

— Влітку сидіти без діла? Це ж злочин. Дома ніякої роботи немає. Після занять уже більше місця відпочивали. Від нудьги ж можна зачахнути, — пояснює Надя Черниш.

— Як тільки почнеться силосування, — додає Валя Ніколенко, — без нас і там не обійдеться. Обов'язково попросимося туди, коли на току напруження спаде.

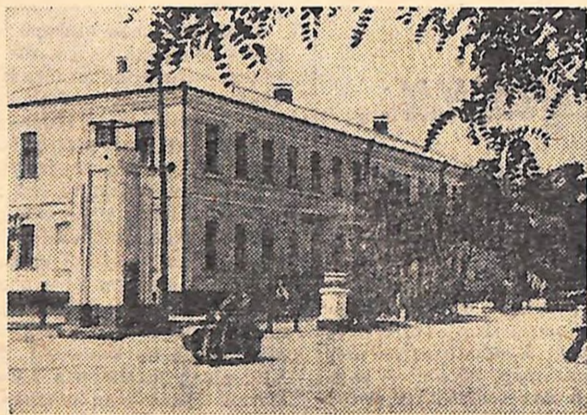
Зіна Набієва — здібна доярка

З НЕЮ познайомилися ми у літньому таборі ферми № 5 під час обіднього доїння. Привітна дівчина з густими темнокаштановими косами злилася у бідоні пилосе молоко. Залишилося подоїти останню корову.

— Стій, Сатинко, стій, — тихо промовляла до своєї підопічної.

...Зіна перейшла до десятого класу. Вона — шкільний комсомольський секретар. В кінці навчального року домалялися комсомольці, крім роботи в учнівській виробничій бригаді, допомагати колгоспові в гарячі літні дні. Зіна, звичайно, відразу пішла на ферму. Це її давня пристрасть. Після закінчення семиріччя дівчина рік працювала на фермі біля групи телиць, які потім стали непоганими первістками.

Все ж таки повернулася до навчання. Проте наступного літа знову прийшла до корів. Спочатку поставили обліковцем, але Зіна виявила бажання бути одночасно

У ЦЕНТРІ міста Бобринця на розі вулиць Леніна і Комсомольської споруджено нове двоповерхове приміщення середньої школи № 2.

На знімку: середня школа № 2.

Фото П. ТЕПЛУКА.

ДЕННЕ КІНО

ЯСКРАВО світить сонце, на небі ні хмаринки. Аж ось до тракторного стану колгоспу «Серп і Молот» в хмарі куряви мчить автомашинка з написом: «Кіно». Саме обідня пора, і ті колгоспники, що працюють поблизу, зійшлися до стану, щоб подивитись денне кіно. Так, так, саме вдень, на свіжому повітрі. Для демонстрування фільмів удень

кіноекран переобладнав майстер ремонтного пункту райвідділу культури М. М. Носов. Це вперше у нас демонструвалося денне кіно. Ближчим часом його проглянуть в усіх колгоспах району.

Г. БОНДАРЕНКО, заступник завідувачого Новопразьким районним відділом культури.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В обласному управлінні культури нам повідомили, що виробничий комбінат в м. Кіровограді почав випуск спеціальних приставок до екранів кінопересувок, що даватиме змогу вивитись кінофільми при яскравому денному світлі. Вже виготовлено і випробувано в Кіровоградському районі перший комплект приставок, які будуть послані кожному районному відділу культури.

й дояркою. 120 трудоднів за два місяці мала дівчина!

— Мамо, обполосніть дійницю, — звертається Зіна до матері, теж доярки. — Мені треба хутко в контору збігати...

— Ну, біжи, несподи. Я сама вже впоруюсь, — усмінулася до дочки Олександра Іванівка. — За тобою ніде не встигнеш. Обідати ж не запізниш. Та де вже там! — безнадійно махнула рукою мати, дивлячись, як швидко подалась у село її Зіна.

Пліч-о-пліч з батьком

У КОМБАЙНЕРА Петра Яковича Маломужа є помічник. Неабиякий помічник — син, семикласник Микола. Ведуть у полі обидва комбайн «СК-3». Сидять вони разом під брезентовим тентом агрегату, який врізається у густий масив.

Ось за поворотом батько уступає кермо сину, а сам сідає поруч і слідкує за роботою комбайна. Вже більше 200 гектарів зібрано Маломужі. По 370 центнерів намолочували щодня, працюючи на важких ділянках, де вилягла пшениця.

— Тямуций помічник, нічого не скажеш, — визнає скупий на похвалу про свого сина Петро Якович. — Не підказуй, сам розуміє, де треба ходу піддати чи коли молотарка дає перебої. Молодець!

Микола ніби соромиться батькових слів.

— А хіба я один так працюю? Он Микола Волчков теж не гірше, хоч і на старому комбайні «С-4» помічником.

У ТОЙ день не з усіма школярами, які допомагають колгоспу, довелося зустрітись. І хоч відбулося знайомство лише з деякими, — це хороше, приємне знайомство!

О. НІКОЛАЄВА.

Новгородківський район.

ШИРОКЕ коло інтересів у радянських людей, багате і змістовне їх духовне життя. Зайдіть у будь-яку квартиру: в кожній сім'ї є книги, трудячі, особливо молодь, передплачують газети, журнали, захоплюються мистецтвом — музикою, живописом, займаються спортом, колекціонують поштові марки і листівки, монети і сріпкові етикетки, значки.

Редакція газети «Молодий комунар» вже повідомляла про деяких книголюбів, філателістів, нумізматів. А сьогодні ми починаємо вести постійний відділ «ЧИМ ВИ ЗАХОПЛЮЄТЕСЬ?», в якому розповідатимемо про те, хто, як і чим заповнює свій вільний час.

Редакція чекає, що наші читачі охоче розкажуть про свої заняття на дозвіллі, повідомлять про збирання рідкісних книг, фотографій, картин, про цікаві колекції, знахідки і придбання.

Чекаємо від вас листів, юні друзі! В цьому номері ми друкуємо замітку О. Ридіна «Що таке поштова марка».

Що таке поштова марка

ПОШТОВІ марки є значною частиною оплати. Вони являють собою мініатюрні художні твори. Колекціонування їх носить назву «філателія» (від грецьких слів «філеос» — люблю і «телос» — збирання). Крім марок, можна колекціонувати конверти, поштові листівки з надрукованими на них марками та інші знаки оплати поштової кореспонденції. Колекціонування сприяє надбанню корисних відомостей в галузі географії, історії, літератури і т. д.

Марки можуть мати прямокутну, квадратну, ромбічну, трикутну і навіть круглу форму. Кожна марка художньо оформлена спеціально зробленим для неї малюнком. Крім того, на кожній марці проставлено її номінал (вартість) і назву країни, що випустила її. Інколи на марках зазначається також рік випуску її в обіг.

Марки випускаються серіями, блоками і у вигляді марок-одиночок. Серія складається з двох або кількох марок одного випуску, присвяченого певній події в країні. Марки однієї серії об'єднані спільною темою і, як правило, оформлені за одним художнім задумом. Блок являє собою одну або кілька марок, надрукованих на одному спеціально оформленому аркуші.

В кожній країні марки класифікуються в хроноло-

гічному порядку або за тематикою малюнка. Крім того, їх розрізняють в залежності від особливостей кожного елемента марки — способу відтворення малюнка, кольорів і відтінків кольорів, вигляду, кольору і якості паперу, наявності і характеру зубців, номінальної вартості і т. д.

Тематика малюнків поштових марок дуже різноманітна. Є малюнки суворо офіційальні (державні герби, портрети державних діячів або просто цифри номіналу марки), а також такі, що відображають політичний лад, географічні і етнографічні особливості, мову, монетну систему, воєнні і політичні події, ювілейні дати, спорт, народне господарство і наукові відкриття, флору і фауну і т. п. Не випадково видатний діяч болгарського народу Г. Димитров назвав поштову марку «візитною карточкою» держави.

Малюнки на марках відтворюються гравюрою на сталі, друкарським, літографським, фототипним, офсетним та іншими поліграфічними способами. Нерідко одну і ту ж серію поштових марок випускають з зубцями і без них. Такі марки вважаються двома самостійними серіями.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 13 серпня 1961 р., 3 стор.

ЦІНА П'ЯТИ ХВИЛИН

ВОСЬМА година ранку. В цей час тисячі кіровоградців приступають до роботи на фабриках і заводах міста. Стають робітники до верстатів з новими силами, з кипучою енергією. Здається, весь робочий день працюватимеш невтомно. Та проходить година, друга, третя, і млявість непомітно починає розслаблювати м'язи. Особливо швидко відчувають втому робітники менш рухомих виробничих процесів. Та тут якраз на допомогу приходять гімнастичні п'ятихвилиники, які цілком заслужено називають «чудодейними хвилинами».

— Виконаєш кілька простих вправ, — говорить кетельниця панчішно-шкарпеткової фабрики Валентина Мариченко, — і втому, немов рукою знімає.

Валентина і її подруги мають рацію. Регулярне проведення фізкультурних пауз на фабриці допомагає дівчатам працювати без помітної втоми і зберігає підвищену продуктивність праці.

Не забувають про «п'ятихвилиники» і робітники взуттєвої фабрики № 28. Рівно о десятій годині ранку Тамара Тодосева, Олександр Високих та інші громадські інструктори проводять у цехах підприємства виробничу гімнастику.

— На п'ять хвилин відриваєшся від роботи, — говорить взуттєвик Євген Сирач, — а користь від цього велика.

Нещодавно ми завітали до червонозорівців. Зустрічалися з інструктором-методистом з виробничої гімнастики заводу Євгеном Бесарабом.

— Як у вас справи з «п'ятихвилинками»? — запитуємо.

— Добре, — відповідає

Хто бажає силами помірятися?

МЕШКАНЦІ Кіровограда добре пам'ятають, коли в місті був не один корт (майданчик для гри у великий теніс), а декілька. Пам'ятають любителі цієї цікавої гри і виступи наших спортсменів в інших містах. Це було давно, років десять тому назад. Зараз тенісисти старшого покоління переживають другу молодість. На зміну ветеранам Л. Пруту, І. Худайнатову та іншим приходять загиб молоді.

Закінчилась першість міста, першість з усіх вікових категорій. Юними чемпіонами стали Людмила Кочетова і Віктор Ігнатів. З групи юнаків звання чемпіона завоював Олександр Гольденберг. Серед дорослих чемпіонами стали М. Паша та М. Куріанов.

Сесія теніса культивується лише в товаристві «Авангард». Та, незважаючи на це, збірна команда нашого міста взяла участь у зональній першості України. Зустрічатися з такими командами, як кримська та ужгородська, нам було не під силу, а рівні сили команди не з'явилися на змаганнях. Ми зайняли третє місце. Цінним в цих змаганнях було те, що молоді повачили сильних гравців, пізнали свої помилки і намітили план свого росту.

Що ж необхідно для того, щоб теніс у нашому місті став масовим? Перш за все, потрібно раціональніше використовувати майданчик стадіона «Авангард». Тут можна було б розташувати 3-4 корти і стінку для тренувальних занять. Про спорудження тенісних майданчиків слід подбати і товариству «Спартак» (голова т. Шулькін).

Зараз почалися відбіркові змагання для участі в особистій першості України, яка відбудеться у вересні. Тож заходьте, любителі теніса, на кіровоградський корт, будемо тренуватися. А хто бажає силами помірятися — будь ласка!

К. МИКОЛАЄНКО.

т. Бесараб. — Де є можливість, скрізь проходить виробничу гімнастику... А найкраще в інструментальному цеху.

Рівно об одинадцятій годині ранку заходимо в інструментальний. Минає хвилина, друга... Робітники спокійно працюють біля верстатів, час від часу витираючи спітвілі обличчя.

— А як же з виробничою гімнастикою? — здивовано запитуємо голову колективу фізкультури Бориса Недобору.

— Яка там гімнастика... Спека ж нестерпна...

— Так і не проводите?

— Ні... Скасували нещодавно.

Дивну позицію зайняв Б. Недобора та комсорг інструментального цеху Леонід Кривенко. І так шороку. Припече сонце — проведення виробничої гімнастики згортається, хоч не така вже й висока температура в інструментальному.

В експериментальному цеху нас зустрів голос з репродуктора:

— Першу вправу починай... Раз, два...

А в проходах між верстатами стоять робітники і чітко виконують кожну команду диктора. Що ж, видно з усього — голова колективу фізкультури Євген Косов турбується за здоров'я співробітників.

З допомогою радіо виконується гімнастика і в машинно-лінійній станції заводу «Червона зірка». Тут дівчата не чекають, поки фізорг подасть команду, а зразу ж, під звуки спортивного маршу піднімаються з місць і приступають до звичної процедури.

Отже, радіофікація заводу має неабияке значення для виробничої гімнастики. Та, на жаль, радіоточок у цехах «Червоної зірки» ще досить мало. Хіба може, наприклад, задовольнити чотири механоскладальні цехи єдиний репродуктор? Тут лише на механічній дільниці потрібно встанови-

ти щонайменше три репродуктори.

Був випадок, коли дирекція заводу вирішила суцільно радіофікувати підприємство. Та після цього репродукторів у цехах щось не збільшилось.

У робітників таких цехів, як ремонтно-механічний, верстатобудівельний, метизний, є всі можливості проводити виробничу гімнастику на свіжому повітрі. Але це мало захоплює Євгена Бесараба, не турбує фізкультурні кадри заводу. За півроку на заводі не проведено жодного семінару по підготовці громадських інструкторів з виробничої гімнастики.

Добре працюють червонозорівці, по-справжньому держаться на бігових доріжках та футбольних полях. А от п'ятихвилиники налагодити не можуть. Скажемо прямо: нікому тут серйозно взятися за виробничу гімнастику.

Н. ПАЛИВОДА.

Ним пишаються земляки

ДО призову в Радянську Армію Іван Нечитайло працював шофером в колгоспі «Рассвет» Бобринецького району. Трудився сумлінно, з воїнством. Нині він — передовий воїн, наполегливо оволодіває складною бойовою технікою і політичними знаннями. Командир повідомляє на адресу райвійськомату, що комсомолець Іван Нечитайло нагороджений нагрудним знаком відмінника Військово-Повітряних Сил СРСР, має 10 подяк за успіхи у навчанні і зразкову поведінку.

Нещодавно він одержав короточасну відпустку. Земляки по праву пишаються Іваном. Він пильно стоїть на варті мирної праці радянських людей, вірно служить Вітчизні.

І. ГОРОВИЙ.

Ой, кляті тварини...

— Зробимо!
— Побудуємо!!
— Свої Лужники будуть!!!
Так це в минулому році запевняли один одного комсомольці с. Василівки Онуфріївського району.

Пообіцяли і за діло взялися: розмічали футбольне поле, думали та гадали, де б лісу взяти на ворота. А як же! Не поставши ж замість воріт два черевики...

Ех, і розмітка ж вишикала! Так, напевне, і на олімпійських стадіонах не розмічають.

— А ми таки молодці, — хвалився В. Самченко. — Недарма ж я відповідаю за фізкультурно-масову роботу в колгоспі...

ним не витримав: став хвалити любителів спорту. Це було минулого року. А в цьому спортивному сезоні ніхто нікого вже не вихваляв... Хоч, правда, розмови на спортивні теми бувають. Починають їх рядові комсомольці, продовжують — члени комітету, кінчає — секретар комсомольської організації.

— На стадіоні кози пасуться.
— Біля воріт вихвицують телята.
— От кляті тварини.
А спортсмени Василівки лише зітхають. Важко зітхають. До сліз.

П. ПЛАХОТНИЙ.
с. Василівка
Онуфріївського району.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 50-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня Ім. Г. М. Димитрова
Облвадаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00690. Зам. № 5460. Т. 27.000.

Біля ставу.
Фото П. Бойка.

Пам'ятки давнини

ПРИБЛИЗНО за 150 кілометрів північно-західніше Кіровограда на березі річки Синюхи розташований районний центр Новоархангельськ. Історія поселення перших людей на цьому місці сягає у сиву давнину. Про це свідчать археологічні знахідки на території району.

Нещодавно в Новоархангельську була виявлена ще одна цікава історична пам'ятка. 15 березня 1961 року під час виймання ґрунту в котловані під фундамент маслозаводу робітник Маловисківського будівельно-монтажного управління Сергій Олександрович Кропивницький знайшов три великих глиняних амфороподібних посудини. Вони були обережно витягнуті з землі, де пролежали багато сотень років, і передані в краєзнавчий гурток Новоархангельської середньої школи № 1.

Не чекаючи приїзду працівників обласного музею, члени гуртка — учні 7-8 класів Валерій Пузир, Віктор Коваленко, Валерій Гордієнко, Леонід Животовський під керівництвом вчителя історії Людмили Федорівни Стась зробили попередній огляд місця, де були знайдені старовинні посудини, і додатково виявили кілька десятків уламків розбитого посуду, виготовленого з світложовтої глини. Навколо сховища знаходилося багато попелу і залишків деревного вугілля. Це дає підстави твердити, що житло згоріло і було покинуте.

Розглянувши знахідки, представник Інституту археології Академії наук УРСР В. К. Гончаров зробив висновок, що дві глиняні посудини є не що інше, як древньоруські амфори, які виготовлялися візантійськими і київськими майстрами в кінці XI і на початку XII ст. Вони передбачалися для зберігання продуктів харчування, зокрема для вина і масла. Посудини мають широкій, наче роздутий корпус, закруглені денця і масивні товсті ручки, що з'єднуються з шийкою.

Третя з посудин є глечиком — найбільш масова керамічна тара IX—X віку. Він тонкостінний, виготовлений з глини жовтого кольору. Висока, струнка посудина з двома ручками по боках, з високою шийкою, розширеним розтрубом. Своїм корпусом кувшин нагадує хазарські посудини IX віку, знайдені в хазарському шарі Саркела.

Древньоруська амфора зараз передана в Кіровоградський обласний музей. На верхньому овалі посудини нанесені мітки, що означають умовні позначки майстра, який виготовляв амфору, та прізвище її власника. Такі позначки на старовинних посудинах зустрічається багато. Всі вони різних начерків і конфігурації. В даному випадку ми маємо амфору, власниками якої були, у крайньому випадку, дві людини.

ЗВИЧАЙНО, дуже важко на основі цієї знахідки робити якісь конкретні висновки про історію людської діяльності на території нашого краю. В той же час древньоруські амфори мають неабияке значення: вони служать матеріалом, спроможним висвітлити деякі сторони цієї діяльності: в даному випадку зробити висновок про те, що на території Новоархангельська ще в XI—XIII віках знаходився досить великий населений пункт, жителі якого вели пошавлену торгівлю з Південним Причорномор'ям.

В. КИРИЧЕНКО,

науковий працівник Кіровоградського краєзнавчого музею.

„Не будь таким!“

НАВЕСНІ цього року працівники міського відділу міліції організували систематичний випуск фотозагони «Не будь таким». За короткий час існуюча газета завоювала великий авторитет. Це видно хоча б з того, що, коли виходить черговий номер, біля вітрин завжди збирається багато людей. Буває, і знайомих впізнають на фотознімках. Тут же й коментують:

— І де оця нечисть береться? Може, хоч після того, як посямуться з них люди, за розум візьмуться...

Фотозагони творю ганьбою ледарів, дармоїдів, порушників громадського порядку, п'яниць, спекулянтів. Кореспондентами її є працівники міліції, дружинники, громадськість.

На центральному продовольчому ринку теж обладнано фотовітрину під заголовком «Виведемо спекулянтів з колгоспного ринку». Справа хороша, тільки бажано, щоб цю вітрину ірраде оформили.

Кіровоградці вступили в зма-

гання з виничанами за місто високопродуктивної праці, зразкового громадянського порядку і високої культури. Це покладає великі обов'язки. Зараз особливо різко треба боротися проти пережитків минулого в свідомості окремих жителів міста.

А. ЧЕРНОВ.

ВІДПОВІДІ

на матеріалі «В годину дозвілля», опубліковані в номері за 30 липня 1961 року.

Шарада: Волга — Іюльга. Ребус: Спекулянт, п'яниця та пероба — одна хвороба.

Першим правильним відповіді надіслали Людмила Шолудько з с. Компаніївки, Аліна Макаренко з м. Олександрії, Віктор Алімов з станції Хирівки, Ганна Крамар з с. Зеленого Петрівського району, Олександра Тарасенко з с. Балахівки Петрівського району, Ольга Дичук з радгоспу «Устинівський» та інші.

НАШІ активні юнкори

СХІД сонця він зустрічає в степу. Любить Анатолій тихі літні світанки, любить свою роботу. У колгоспного чабана з села Ізясівки Новоархангельського району А. Ворфліка багато турбот. Юнак нещодавно обраним секретарем комсомольської організації протії імені Леніна, він — один з кращих молодих агітаторів села. А пізніми вечорами після неспокійного дня, зручно влаштувавшись на пахучій траві, хлюпоче пиши з молодіжну газету про трудові будні своїх ровесників, пробує писати вірші.

Кілька його поезій, присвячених однокласникам — молодим механізаторам, тваринникам, були надруковані в нашій газеті. А нещодавно разом з цікавою кореспонденцією надіслав до редакції це кілька хороших віршів, які схвалені до друку.

На знімку: А. Ворфлік.

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Година випробувань». Початок о 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дия, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. ввчора. Для дітей — «Новий аттракціон». Початок о 9 год. 30 хв. та 11 год. 15 хв. ранку. На літньому майданчику «П'ятий відділ». Початок о 8 год. 30 хв. та 10 год. 30 хв. ввчора.

КІНОТЕАТР «МІР». «Останній із Сабудару». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 20 хв. ранку. «Три зірки». Початок о 1 год. 10 хв., 3 год., 4 год. 50 хв. дия, 6 год. 40 хв., 8 год. 30 хв. та 10 год. ввчора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікальні фільми: «Віденські зустрічі», «По Південному Уралу», «Новини дня № 27», «Радянський спорт № 5». Демонструються без перерви з 10 годин ранку до 8 год. 30 хв. ввчора. Художній фільм «Кар'єра Діми Горіна». Початок о 9 год. та 10 год. 50 хв. ввчора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Наші хлопці». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дия, 6, 8 і 10 год. ввчора. На літньому майданчику «Роман і Франческа». Додаткові фільми «Вогні України» та «Сторінки великої боротьби». Початок о 9 год. ввчора. Перед початком сеансу відбується зустріч з кінореплістиком І. Морозенком, який виконує головну роль у фільмі «Роман і Франческа».